

Народна Сила

LA FORCE NATIONALE.

ВѢСТНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА И ЛИТЕРАТУРА.

В. „НАРОДНА СИЛА“
ИЗЛИЗА

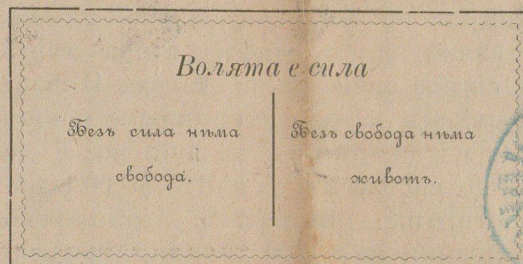
Единъ пѣтъ въ седмицата.

Слѣботата.

Цѣната му е:

ЗА	ГОДИНА	10	ЛЕВА
ЗА	1/2	5	"
ЗА	1/4	3	"

ЕДИНЪ БРОЙ 25 СТОТИНКИ.

Писма, ръкописи, статии и пари се испра-
щатъ до администрацията на вѣстникътъ.За обявления се плаща по 15 ст. на
рѣдъ за първо печатание, а за всѣко по-
вторяние по 10 ст.

Неплатени пиема не се приематъ.

Ръкописи назадъ не се връщатъ.

ЕДИНЪ БРОЙ 25 СТОТИНКИ.

Умоляваме нашитѣ абона-
ти, до които сме испратили
излѣзналитѣ до сега брой-
ове, отъ В. „Народна Сила“, да
предплатятъ стойността му,
защото иначе ще спремъ по-
нататъшното му испраща-
ние на ония, които не ис-
платятъ абонамента си.

При това съобщаваме за
знание, че всичко, което се от-
нася до вѣстникътъ ни, трѣб-
ва да се испраща до Админи-
страцията, а не до редакцията.

Плѣвень, 2 Мартъ 1890 год.

Дано послѣдната добрина отъ на-
шитѣ pretendu, покровители — братуш-
ки, бжде оная, която се опитаха, да ни
принесатъ чрѣзъ своитѣ превърженци
Българи, изверги отъ народътъ, които
сж приготвяли да извършатъ гнус-
но предателство въ столицата и за
испълнение на която цѣль направи-
ли нуждния планъ, тѣй щото, за да
може заговорътъ имъ противъ влас-
тѣта, да живѣе въ всяко отношение
(въ политическо и военно), тѣ ся
потрудили да рекрутиратъ чело-
вѣци отъ всичкитѣ специалности: во-
енни, адвокати et tuti svanti. Дано бж-
де послѣдно това опитване, казва-
ме ний, отъ страна на руситѣ (ко-
ито незнаемъ кой и защо ги нари-
чатъ покровители на Българитѣ),
да ни бъркатъ въ управлението на
страната, съ цѣль, за да ни заробятъ.

Не ще никакво съмнѣние, че на-
стоящитѣ Софийскитѣ комплотъ е
направенъ съ двойна цѣль: или ав-
торитѣ му да завладѣятъ най висо-
китѣ постове на управлението и отъ
тамъ да повикатъ хищнитѣ Москов-
ци, за да додѣтъ и задушатъ Бъл-
гария на вѣки вѣковъ (!), или да
произведѣтъ поне една бъркотия въ
страната, която ще ся прѣдстави отъ
Московцитѣ прѣдъ образования свѣтъ,
слѣдъ като ся прѣкара прѣзъ най
увеличителното стѣкло. Това русско
опитване е едно отъ периодическитѣ
тѣхни срѣдства, които сж намис-
лили, да изливатъ и дѣйствително
изливатъ, върху главитѣ на Българитѣ
отъ 10 години насамъ съ ед-
на точност и рѣдовност, които сж
свойственни само на руситѣ; нѣ тѣ,

идиотитѣ, незнайтѣ, че България
не е населена само отъ такива под-
леци, каквито сж тѣхнитѣ низки
срѣдствени отъ комплотътъ, нито пѣкъ
отъ калмуци, Киркизи, Грузини, или
Туркомани и Ташкенци, а съ хора,
които обичатъ отечеството си пове-
че отъ животътъ си и отъ всичко
друго свѣтвно бѣло, та нѣма да
го оставятъ тѣмъ, да го заробятъ и
да погребѣтъ Българското име на
всѣгда. О, не братушки, не! Вий сте
много наивни, ако вѣрвате, че, ако
подкупите нѣкоя си мръсна и нич-
тожна Паница и нѣкое гърне и го-
ли картини, като тия, които ви сж
се подали и продали за вашитѣ ру-
бли, че ще можете да погубите Бъл-
гарския родъ. Бждете увѣрени, че,
дондѣто България рѣжда синове ка-
то Ботюва, Хаджи-Димитра, Стефа-
на Караджата и др. подобни, — как-
то и такива като Г. Стамболова, и
неговитѣ другари, тя нѣма да над-
не въ вашитѣ грабителски и тиран-
ски рѣце, защото тия послѣднитѣ
сж здрави и опитни патриоти, кои-
то добрѣ познаватъ своя народъ и
зорко бждѣтъ за неговата свобода. Тѣ
сж тѣй добри и тѣй добрѣ наблю-
даватъ върху движенията на непри-
ятелитѣ на отечеството, щото мж-
но ще може да ся промжкне нѣкой
отъ тѣхъ (отъ неприятелитѣ) прѣзъ
границата на България, безъ да бж-
де забѣлѣженъ и прислѣдвавъ. Не-
ка ви послужи за примѣръ на това
послѣднитѣ вашъ опитъ да нару-
шите спокойствието на страната.

Ний вѣрваме, че нашето патри-
отическо правителство нѣма да се це-
ремони съ чернитѣ автори на пос-
лѣднитѣ комлоти ще направи да за-
трѣперятъ, на послѣднитѣ часъ о-
ния, които ся дързѣли, да осквер-
няватъ народната свобода за рубли.
Пакъ не само тѣ, нѣ и тѣхнитѣ да-
лечни внушители, да ся по замислятъ
върху тѣхнитѣ ultra мескински, не
человѣчески и ultra антихристиански
дѣйствия. Ний вѣрваме още, че ко-
гато се подпише присѣдата на Па-
ница и другитѣ голи картини, не-
гови другари, по низкия заговоръ,
цѣла вселенна ще вѣснѣва ония доб-
ри хора, които сж открили злодѣй-
цитѣ на това мрачно дѣло.

Нека види цѣлитѣ народъ, какъ
ся пази народната независимост, какъ
ся пази народната доблѣть и ся
разкриватъ най тайнитѣ замисли про-
тивъ България, устроени по инструп-

циитѣ, дадени отъ пай великата сла-
вянска държава противъ мѣшкитѣ
по пространство, но велика по по-
ложение наша държавица. Ний го
казахме още въ прѣдиднитѣ си брой-
ове, че до гдѣто върховната държав-
на властъ на отечеството ни ся на-
мира въ патриотическитѣ опитни
рѣце на днешното правителство, то
до тогава нашиятъ народъ нѣма за-
що да ся безпокои за своето бждѣ-
ще; слѣдователно прѣспокойно може
да ся занимава съ своитѣ вжтрѣшни
работи, понеже само по тоя начинъ
България ще може да цѣвти и да
стапе толкова велика, щото не само
Руссия, нѣ и други държави ще ѝ
позавидятъ и не волно ще я почи-
татъ и уважяватъ.

До „Пловдивскій Куриеръ“

Като прочетохме 4-тѣхъ излѣз-
ли до сега броеве отъ „Пловдив-
скій Куриеръ“, впечатлението, кое-
то получихме отъ съдържанието му,
е: че той е една гжба отъ рода на
кучешкитѣ. — Или съ други думи
казано, единъ видъ черна и ядови-
та гжба, която ся показва въ джж-
довно или влажно врѣме по рѣбра-
та на най вонещото купище, което
лѣжи на сѣнка. Отъ формата и фи-
гурата на това вредително растение,
лѣсно може да заключи всѣки, че то
е израсло само на беклука и само да
наврѣди нѣкому и да изчезне при
първитѣ свѣтли слънчеви лучи, по-
неже е извѣстно, че животинскитѣ и
растителни пжлзящи торения като
него, които ся мжчатъ и излизатъ
по боклуцитѣ въ мрака (нощя), из-
чезватъ заедно съ него. — За да ся
увѣри всѣки въ това, ще прѣдста-
вимъ факти, които съдържатъ само-
то това ядовито творение („Пловд.
Куриеръ“). Названието „Куриеръ“
ся пише съ 2 р, както го написах-
ме ний, както го пише самиятъ фран-
цузинъ, въ устата на когото ся е
родила тая дума най напрѣдъ въ
свѣта; слѣдователно отъ това всѣ-
ки ще види, че „Куриерътъ Плов-
дивскій“ е роденъ съ *sakatljakъ*,
значи той ся прѣдставлява прѣдъ
свѣта въ крива и неправилна фигу-
ра. Сиромаштъ „Куриеръ“, тѣкмо
изъ срѣдата му, неговитѣ авторъ
(редакторъ), изялъ най чепѣливата
му дълга буква; това нѣщо дава че-
ловѣку да разбере, че той има голѣ-
ма уста и е страшенъ ланвичъ. Отъ

кривото може да излезе само тогава *право*, когато отъ мрака свѣтина.

Още въ първия си брой, тая карикатура вѣстникъ помѣстилъ едно заявление на Митиризовъ 90 год. Калоферчени; като казва, че то е изъ допискитѣ му. (?) Това е лъжа; защото прѣди да излезе единъ вѣстникъ на бѣлъ свѣтъ, то не може да има дописки. Отъ цѣлото съдържание на Куриерътъ, както го пише създателятъ му, ся вижда, че тоя вѣстникъ е *антикалоференъ*, сир., че тая гѣба иска да трови само Калоферци! Нѣщо чудно и повече отъ смѣшно?! Вижда ся, че нѣкой Калоферецъ си е позволилъ, да хвърли стотина двѣста оки бой на Куриеровия редакторъ — пакъ може и повече нѣщо. Та за това го смѣждало и си е показалъ носа тъкмо на куницето! — Сиромакъ редакторъ! той е помислилъ, че Калоферци сѣ брѣмчящи мухи, като нѣкои чирпанци, та като кацнѣтъ на гѣбата, да ги отрови. Лъжи ся бѣдния редакторъ и горчиво ся лъже той, нещастниятъ! Ний сме въ положение да го извадимъ отъ това му заблуждение, като му кажемъ за сега само, че *Калоферъ не ражда освѣнх хора патриоти и умни*, а не боклушки мухи като него.

При това ще прибавимъ, че ако не прѣстане, да се занимава съ Калоферци, до пѣти ще му патриемъ носатъ повече. — Ако си вѣстникарь, *аретликъ*, върви по истинния пѣтъ на вѣстникарството, а не по трѣнитѣ.

ЦАРСТВОТО на ЦИНЦАРИТЪ въ Плѣвенъ.

Прѣдъ очитѣ на читающата публика ний не искаме да представиме толкова нѣкогашний и сегашний Плѣвенъ, отъ колкото бѣдсий Плѣвенъ, съ една дума, Плѣвенъ е градъ твърдѣ добъръ, нѣ въ него има граждани, които не сѣ друго нищо освѣнх мършия, отъ която всѣка гладна гарга намира храна да се гои и да живѣе доволно. Запитайте нѣкой Плѣвнелия, какъ е и що е. запитайте единъ простъ еснафия единъ простъ бакалинъ, какъ той живѣе и въобще, какъвъ му е помивака, той ще взми да ви се оплаква и да плачи за онѣзи блаженни врѣмена, въ които сѣ се печялици пари; а запитайте нѣкого отъ християнскитѣ чифути — Цинцаритѣ, а тѣ ще отговарятъ, че сѣ много добрѣ и че въ Плѣвенъ е мѣсто, гдѣто да се печалатъ пари. Мѣжду Плѣвнелията и мѣжду Цинцарията вий ще видите противоположностъ: единъ който се оплаква и единъ, който се хвали; единъ който блѣе и други който стрижи; вий ще видите онѣзи хора, които се обогатяватъ по край невѣжеството на другитѣ; вий ще видите хора които се мразятъ за въ полза на всѣки чюдъ банкрутинъ; вий ще срѣщнете хора, безкрайно глупави, душмани и вий ще срѣщнете хора, които искатъ да имъ донесѣтъ готови полове и голѣмъ алъшъ-веришъ т. е. хора които търсятъ и плачѣтъ за 1877 год.; ще видите хора повече не съзнателни, повече испаднали и убити, убити и материално и духовно, повече

бѣдни и нещастни. Тѣзи хора сѣ Плѣвнелии. На тѣхъ се казва Плѣвненици. Другитѣ, които сѣ червени дебелы, доволны, съ извънрѣдно натрупано иманье то навѣрно ще бѣде некая Цинцарска порода, или нѣкая друга гадина, която по своя нечистъ косъмъ не е можла да пустне корень на друго мѣсто. освѣнх тукъ, въ Плѣвенъ.

Ний нѣма на кого да се сърдимъ освѣнх на наши си. Ний ще се обърнемъ къмъ нашитѣ Плѣвнелии и ще имъ кажемъ, че тѣ сѣ станали такива, што всяка гарга и сврака може да ги кълве. Ний ще посмѣемъ да охарактеризираме нашия Плѣвнелия така: че той не е за нищо способенъ, освѣнх да го експлоатиратъ цинцаритѣ, цинцарски компании и други странни паразити. Нашиятъ Плѣвнелия не може да експлоатира нѣ го експлоатиратъ. Той не може за това защото никога не ся е опитвалъ да направи това което е присърце на експлоататоритѣ. У насъ се забѣлѣжва едно особено отпаданье. Ний нито може да се обогатяваме, нито усѣщаме какъ засиромашяваме, нито пъкъ виждаме кой се ползува съ нашето богатство. Да охкаме, е една твърдѣ обикновена еснавска привичка, кога виждаме, че работитѣ ни не вървятъ на добрѣ. Да се оплакваме твърдѣ сме наклонни а да потърсимъ причинитѣ на това, туй не само че не ни е идвало на ума, но никога нѣма и да ни дойде. Кой е днесъ най богатъ въ Плѣвенъ? Кой се слави днесъ най много съ богатството си? Кой слугува и на Мамона и на Бога? Кой може да направи единъ бакалинъ да си затвори дюкянчето? Кой може да опропасти единъ малкъ търговецъ? Кой може да бѣде и отъ къмъ правителството и отъ къмъ опозицията? Кой може най много да конкурира? Кой е въ състояние, да създаде вторий касапский въпросъ? не ли Цинцаритѣ, не ли сѣ тѣ най богатитѣ, най силнитѣ и най експлоататоритѣ, не само въ Плѣвенъ но и по цѣло Плѣвенско, Никополско и Орѣховско? Казваме ний, Цинцаритѣ сѣ които днесъ располагатъ най добрѣ съ търговията и най умно знаятъ да владѣятъ. Единъ приятель, като ми расправяше за потеклото на Цинцаритѣ, за тѣзи особена врѣдна класса, пейната неполѣзност мѣжду обществото и напрѣдъка му, ми каза, че тѣзи Цинцарска класса се намира тамъ, т. е. само тамъ може да хване корень гдѣто хората сѣ прости, неразвити и ненапрѣднали въ никакво още културно отношение. И наистина така е. Ний не знаемъ по другитѣ краища на отечеството ни, това толкова обично стечество, да е распространенъ този безполѣзенъ елементъ колкото въ Плѣвенъ и въ Плѣвенско. Ако бѣхме държали една статистика отъ освобождението ни до сега, то щѣхме вѣрно да покажемъ ката годишния процентъ, който е уголемявалъ числото на Цинцаритѣ. Ний не искаме да воюваме съ тѣхъ отъ колкото да накараме заинтересованитѣ граждани да се вглѣдатъ какъ тѣ така се разбогатяватъ на гърбѣтъ ни, когато нашитѣ еснафи отъ день на день се повече се оплакватъ отъ нѣманье алъшъ-ве-

ришъ и все повече назадъ имъ върви.

Ний искаме штоо всѣки да се заинтересова да съзнае причинитѣ, по които всяка чюдъ гарга тлѣстѣ на гърба на едно насѣление, което постоянно засиромашява и което постоянно се оплаква. И какво ли бихме направили, ако постоянно сѣ се оплаквахме единъ други, и ако постоянно охкахме. Но не трѣбва охкание и охкания, защото това сѣ душевни болки, които се чувствуватъ тогава, когато ний не знаемъ що правимъ. Само съ охкание и охкания, злото не ся примаца но *трѣбва съзнание*, трѣбва работа.

Искаме да кажемъ, че всѣкой съзнателенъ чловѣкъ желае напредъка и щастieto на своята родина. Напрѣдъка и щастieto се състои въ това, ако ний се зговаряме т. е. ако ний поискаме да живѣеме колѣктивно (дружно). Не ще бѣде излишно ако кажемъ, че цѣлѣта на коллективния животъ е да направи единъ добъръ, разуменъ, трудолюбивъ и напредничавъ човѣкъ, щастieto на когото да прави частъ отъ този животъ, а не да докарва човѣка до такова положение, че той да бактиса отъ този свѣтъ и отъ този животъ. Това сѣщо ще поговоримъ и за насъ. Ако ний бѣхме искали да живѣемъ като хора добри и напредничави, то ний щѣхме много отъ отдавна да изучимъ способитѣ за това. Въ материално отношение сега ний сме добрѣ, но не ще се мише много врѣме и ний не ще бѣдемъ така добрѣ. На нашето добро материално състояние нѣкой цинцаринъ ще се располага, изъ нашитѣ улици, цинцарски фийтони ще търчатъ, а нашитѣ мѣри и ниви лозя и бостани, магазини и воденици ще бѣдатъ Цинцарско притежание, Цинцарски мюлкъ.

Много пѣти сме си задавали въпросъ, дали нашитѣ граждани, нашитѣ по интеллигентни ца даже и нашитѣ ужъ по богатички хора не сѣ се замисляли върху търговското си запаятчиско положение; дали не сѣ се замисляли за причинитѣ, по които тѣ се виждатъ въ едно трудно положение и да ли не сѣ помисляли за нѣкакъвъ способъ, съ когото веднажъ за винаги да ся отърватъ отъ грубоститѣ и невѣжеството и да трѣгнатъ въ пѣтя на напрѣдъка, както другитѣ отъ страна напрѣднали хора. Мислили сме това и сме си отговаряли, че непременно нашитѣ Плѣвнелии сѣ хора, които не искатъ и да знаятъ за напрѣдъкъ и развитие, нито да ся погрижатъ изобщо за положението си. Дали тѣ не знаятъ, или оставатъ хладнокръвни, ако и да би знаяли, че Цинцарина е турилъ своя прѣстъ въ всичко що може да попречи на напрѣдака на цѣли еснафи? Да ли не искатъ да знаятъ че Цинцарина е онзи турски чорбаджия, който работи и съ турци и съ българи и който граби лѣже и Турци и Българи? Гдѣ Цинцаритѣ не сѣ влѣзли и гдѣ тѣ не сѣ турили прѣстъ? И въ търговскитѣ пи дружества, и въ общински и окръжни сѣвѣти, и въ правителство и въ опозиция и въ всички работи ще срѣщнешъ нѣкой цинцаринъ който не глѣда друго освѣнх да се воспользува отъ нашитѣ глупавцини и недоразумения и да си подаде жа-

дната за злато ржка за да спечели, закупи и обладай.

Ний нѣма да съзнаваме, нѣма да се развиваме и нѣма да напредваме. Това колкото е въ наша връда, толкова е въ полза на нашитѣ цинцари. Да оставимъ за сега Евреитѣ и да говоримъ за други Еврей, които по горѣ нарѣкохме Български или Цинцари. Тѣзи хора, като членове на едно общество, тѣ никакъвъ напредъкъ не желаятъ на това общество, защото всякакъвъ напредъкъ и развитие не е въ тѣхна полза; т. е. колкото повече обществото се съзнава, развива и напредва, толкова тѣ не могатъ да виреятъ и тлѣстятъ. Тѣзи хора могатъ да живѣятъ, могатъ да богатѣятъ само въ обществото каквото е нашето; въ обществото, което има мѣжду особена крамола, членовѣтъ на което се прислѣдватъ единъ други било отъ партизански или други глупави точки, неизносни за интереса и напредъка имъ. Само тамъ тѣ живѣятъ, само тамъ тѣ могатъ да експлоатиратъ, защото тамъ е маса, която, нито може да разбере що значи да я експлоатиратъ, нито пъкъ нѣкого ще защита що значи — Цинцаринъ. Само въ такава маса цинцаритѣ намѣрватъ добра почва да се закрѣпятъ и да цѣвтятъ.

Ний казваме една истина, а който иска нека да ни слуша. А пъкъ, който иска да зашицава Цинцаритѣ, нека ни докаже, че това що казахме не е така, нека ни докаже, обществената полза, която тѣ могатъ да принесатъ или сж принесли. Но май не е тѣй. Ний не знаемъ кое е отечеството на Цинцарина и съ какво той му е заслужилъ, както не знаемъ нѣкой куцовлахъ да е билъ Български поборникъ, войникъ или на друга работа, изискана отъ нуждитѣ на отечеството.

Ще бжде ли чудно, ако прѣдположимъ за онези слѣдетвия, които ще се причинятъ въ Плъвенъ отъ распространението на Цинцарски элементъ, т. е. ако кажемъ че не ще ся минатъ 25 години, когато на връдъ изъ Българско, Плъвенъ ще ся слави като градъ преимущественно на цинцаритѣ? Не е чудно, казваме ний, защото тѣ сж до толкова въ състояние, щото при още едно малко заблуждение и неотваряние на очи, въ Плъвенъ ще има цинцарски учители вмѣсто Бръшлянови, Цинцарска мѣра, цинцарски сѣръ-пазаръ, цинцарски хамбари, цинцарски касаници, цинцарски магазини, цинцарски винари, цинцарски търговци, цинцарски дружества и компании., Цинцарски улици, цинцарски мостове, цинцарски воденици даже и гробищата цинцарски. Да повтаряме, не ще, се минатъ 25 години, когато Плъвнелията ще бжде все настоящи Плъвнелия, се този несъзнателенъ, не развитъ, не подканливъ, не съгласенъ опоритъ, испадналъ, опоненъ човѣкъ, който не може да защити града си отъ онази мрачна и регресивна епитета *Цинцарски Плъвенъ* и който допуща на цинцарина да владѣй и да роби.

Нека да слѣдваме и да бждемъ свидѣтели на това, което обществото и врѣмето могатъ да създадѣтъ.

Другъ пъкъ ще поговоримъ по подробно за нѣкой общественни и

търговски работи, които отъ день на день попадѣтъ и влизатъ въ ржце, врѣдни и за личности и за общество.

Маринкинъ.

РАЗНИ.

Едно писмо отъ Цариградъ, испратено до „политическата кореспонденция“, казва, че въ послѣднитѣ дни Високата порта напълно се освѣтмила върху взгледовѣтъ на великитѣ държави, по въпросътъ зъ припознаванието на НЕГОВО ЦАРСКО ВИСОЧЕСТВО ФЕРДИНАНДА I-й, князь Българский. — Не остава друго, освенъ портата да направи надлѣжната постѣпка за окончателното разрѣшение на отдавна узрѣлий вече Българский въпросъ.

Секретаря при Плъвенското Окръжно Управление, Г. Саввовъ, и Луковитский Околийски Началникъ, Т. Ганчевъ, на рожденний денъ на НЕГОВО ЦАРСКО ВИСОЧЕСТВО, 14-й Февруарий, били наградени съ сребърни медали за заслуга. Ние искрено сърадваме тия двама чиновници за Височайшето благоволение, което сж имали да бждѣтъ наградени въ тоя знаменитъ и тържественъ за Българский народъ денъ.

Отдавна се усѣщане въ градътъ ни нужда за единъ полицейски приставъ, който да бди по-отблизо за рѣдътъ, тишината и чистотата. Най послѣ, слѣдъ изработванието новийтъ законъ за полицията и слѣдъ турянието му въ дѣйствието, тукъ се назначи за полицейски приставъ секретаря на тукашното Околийско Управление М. Марковъ.

Понеже честността и дѣятелността на Г-на Маркова по службата му е всѣкому извѣстна въ Плъвенский Окръгъ, затова ний смѣло можемъ да върваме, че той напълно ще оправдае назначението си.

Нотариуса при Разградский окр. Сждъ, Петко Касжровъ, е назначенъ за сждебенъ слѣдователъ при тукашния окръженъ сждъ на I-й участъкъ, на мѣсто вакантно.

Предсѣдателътъ на Сръбската скупщина Г-нъ Пашичъ, отъ нѣколко врѣме се намиралъ въ Петербургъ. Тамъ той по предложение на графъ Игнатиевъ, билъ назначенъ за почетенъ членъ на славянското благотворително дружество.

Въ Българдъ пакъ имало раз-

ногласие мѣжду регенството и кабинета по избора за държавний сѣвѣтъ, поради което Таупановичъ билъ си подаль даже и оставката. Най послѣ благоразумието взело върхъ и мѣжду тѣхъ се въстановило пълно съгласие. Отъ избранитѣ 16 кандидати, регенството ще избере 8. Бивший министръ Авакумовичъ категорически заявилъ, че щѣлъ билъ да откаже да приеме, ако се избере.

Отъ нѣколко дни насамъ, Плъвенский Окръженъ Управителъ, Г-нъ И. Симеоновъ, се намира въ столицата по служебни дѣла.

Мировитѣ сждий отъ Плъвенската Околия сж преименовани: I Мировий сждия, Г. Цановъ, на Плъвенски градски, а II - Г-нъ Бурджевъ, на Плъвенски Околийски. Участъка на градския Мировий сждия обема само гр. Плъвенъ, а участъка на Околийския мировий сждия — селата отъ Плъвенската Околия.

Русското правителство твърдѣ безчеловѣчно се обнасяло къмъ своитѣ политически заточенници въ Сибиръ. Космитѣ на човѣка настрѣхвватъ, ако прочете издадената въ Америка брошура, въ която е описано върно окаянното положение на тѣзи заточенници. Спорѣдъ както съобщаватъ отъ Лондонъ, въ „Hydras“ на 26 Февруарий е имало единъ голѣмъ митингъ, който е протестиралъ срѣщу нехуманното третиране съ тѣзи нещастници. Съ взета резолюция се моляло Британското правителство да натовари представителя си въ Петербургъ, да обърне вниманието на Русското правителство върху този въпросъ и да олъкчи т. г. сто на тѣзи заточенници.

Спорѣдъ в. „L'echo de Paris“, артилерийската и кавалерийската комисии одобрили кардинала съ изморение отъ малъкъ калибръ, която се предпочела за всичкитѣ не пѣши войски. Фабрикуванието на тѣзи пушки щѣло да започне прѣвъ мѣсець Май, въ оружейната фабрика на „Св. Стефанъ“.

Тѣзъ годишния воененъ наборъ ще се произведе прѣвъ течението на настоящий мѣсець Мартъ.

Призователнитѣ участъци въ Плъвенский окръгъ, както и по миналата година, оставатъ два, именно: Луковитски и Плъвенски — първий съ центръ Луковитъ, а вторий съ центръ Плъвенъ. Призива на новобранцитѣ въ Луковитский призователенъ участъкъ ще се почне на

1-й того и ще се свирши на 7-й сжщий, а въ Плѣвенъ ще се почне на 9-й и ще се свърши на 31-й Мартъ. Ще се зематъ отъ цѣлото окръжие 422 християни, 39 мюсюлмани и 2 Еврей, а именно отъ Луковитский призователенъ участъкъ: 150 християни и 15 мюсюлмани а отъ Плѣвенский 272 християни, 24 мюсюлмани и 2 еврей.

Много пжти лицата, които считатъ себе не способни за работа не се явяватъ прѣдъ наборната комиссия за освидѣтелствуване, та да може тя да опредѣли тѣхната способностъ или не способностъ за работа, и велѣдствие на това да се рѣши дали повиканитѣ тѣхни синове трѣбва да се приематъ за войници или да се освободятъ. Съ неявяванието си такива лица, ставатъ сами причина да се лишава семейството имъ отъ способни работници, а слѣдъ това, веднага почватъ да се оплакватъ, че единственния имъ способенъ за работа синъ билъ земенъ за войникъ отъ наборната комиссия неправилно и съ това правятъ затруднения и излишна работа на разнитѣ учрѣждения.

Прочее най добръ ще бжде всѣки, който иска да се уволни синътъ му отъ военната тѣгоба по единственната причина, че е неспособенъ за работа, да се яви прѣдъ наборната комиссия, както гласи и забѣлжката на § 87 отъ закона за носение тегобитѣ на военната служба, за да бжде освидѣтелствуванъ.

Предсѣдателя на камарата въ Римъ, Г. Бнаншери, подалъ оставката си. По исканieto на Министра президента, Г-на Криспи, камарата единогласно гласувала да не приеме оставката на предсѣдателя си. Слѣдъ това послѣдния оттеглилъ оставката си.

Галския принцъ, придруженъ отъ принца Георги, ще пристигне на 19 или 20 Мартъ въ Берлинъ, за да върне направената му отъ Германский Императоръ въ Англия визита.

Ако свѣдѣнията на Pester Loyd сж вѣрни, Буда-Пещенский кабинетъ Цапари цѣлъ да се представи въ камарата къмъ края на тази седмица. Сжщийтѣ вѣстникъ прибавя, че въ вжтрѣшната и външната политика не ще има никакво промѣнение и че тя и за напрѣдъ ще остане неимѣнена,

Сръбския органъ „Одјек“ напада в. „Свобода“, за критиката по поводъ на умишленното запитване което е станало въ скупщината, относително Сръбския подданикъ, който билъ арестованъ въ Видинъ. Сжщия вѣстникъ прибавя че гогава, когато началникътъ на Сръбското правителство запретилъ да се произнасятъ обиди срѣщу България, Софийския официозенъ органъ тѣжко оскърбилъ Сръбския народъ.

Това показвало какво е расположението на патронитѣ на „Свобода“, спрямо тѣхнитѣ най близки съседни.

Италианската камара въ едно отъ засѣданията си е гласувала, по исканieto на правителството, единъ кредитъ отъ 17 1/2 милиона за новия бездименъ барутъ и за устроявание барутници.

Представителитѣ на Сръбското правителство въ Петербургъ и Виена се заменяватъ въ длѣжноститѣ си.

Оставката на Тицовия кабинетъ окончателно била приета отъ Австрийския Императоръ и билъ вече съставенъ новъ кабинетъ отъ Цапари.

Сръбската скупщина гласувала окончателно заемтъ отъ 26 1/2 милиона. Регенството избрало измѣжду кандидатитѣ на скупщината слѣдующитѣ лица за членове на държавний съвѣтъ: Министритѣ Велимировичъ, Гершичъ, Поповичъ, Милославевичъ, депутатитѣ: Джая, Николичъ, учителтъ Душано (?) всички радикали и Авакумовичъ либералъ.

Обявление

Долоподписанный обявямъ на Г.г. интересующитѣ се, че постжнихъ на длѣжността Градеки Лѣкаръ въ гр. Карлово и давамъ медицинска помощъ на страдающитѣ отъ разни болѣсти, не само въ Карлово, но съмъ готовъ да отида и въ градоветѣ: Калоферъ и Сопотъ, ако ме повика нѣкой.

гр. Карлово. съ почитание:
15 Февруарий 1890 год. Хр. З. Чобановъ.

ИЗВѢСТІЕ

Скоро-печатницата „Съединение“ въ гр. Плѣвенъ, честъ има да извѣсти на почитаемата публика че приема да печати разни видове книжя като: Брошури, Правителствени и Търговски Тефтери, Обявления, Протоколи, Резолюций, Призовки, Описи и корици за дѣла, бланки, пликове, Пълномощни, Прошения, Записи за пари и хранжъ, Полици, продавателни Актове, документни расписки, Квитанционни Книги, Карти за Свадба за сгодяване, визитни и пр. пр. —

Работа бърза и чиста, съ най умѣренна цѣна.

г. Плѣвенъ, 1-й Мартъ 1890 год.

Съ прилично почитание:
Илия П. Макавѣвъ & Сі-е

СТАТИСТИКА

За смъртнитѣ случаи въ Градътъ Плѣвенъ, отъ 1-й Февруарий до 1-й Мартъ 1890 год.

№ по редъ.	НАЗВАНИЕ НА БОЛѢСТИТѢ.	Мжжъе	Жени	Дѣтца.	Всичко.	Забѣлжка.
1	Pneumonia Chronica	—	1	—	1	Хроническо възпаление на бѣлитѣ дробове.
2	Pneumonia Catarrhalis	11	1	15	27	Остро възпаление на бѣлитѣ дробове.
3	Tuberculosis	2	2	—	4	Охтика.
4	Ante termintum	—	—	3	3	Прежде временно.
5	Meningitis	1	„	—	1	Възпаление на мозъчната ципа.
6	Epilepsia	—	„	6	6	Дѣтинска болѣсть (падача).
7	Angina cruposa	„	„	3	3	Крупозно възпаление на гърлото.
8	Angina Dyphtheritica.	„	„	3	3	Гнила жаба
9	Tussis convulsiva	„	„	3	3	Черна кашлица.
10	Scarlatina	„	„	1	1	Скарлатина.
11	Halmophthisa	1	„	—	1	Повръщанне кръвъ.
12	Marasmus	5	3	„	8	Старостъ.
13	Eclampsia gravidorum	—	1	„	1	Конвулсии отъ неправдността.
	Всичко :	20	8	34	62	

Забѣлжка: Горнитѣ болѣсти се разпредѣлятъ: А 1) Епидимически Pneumonia Catarrhalis (възпаление на дихателнитѣ орждия), компликирана съ influenza (grippe). 2) Pneumonia cronica (хроническо възпаление на бѣлитѣ дробове) 3) Angina cruposa (крупозно възпаление на гърлото). 4) Angina Dyphtheritica (гнила жаба) която се намира въ VIII и IX кварталъ, (горни Плѣвенъ). 5) Tussis Convulsiva (черна кашлица), 6) Scarlatina (скарлатина).

В) 1 Ендемически Tuberculosis (охтика). С) 1 други болѣсти: Meningitis (възпаление на мозачната ципа), дура матеръ 2) Ноемophthisa (повръщанне кръвъ) 3) Epilepsia (дѣтинска болѣсть, падача), 4 Ante termintum (преждевременно) 5 Ectampsia grabidorum (конвулсии отъ неправдността) 6) Marasmus (старостъ).

И. Д. Плѣвенски градски Мъртвопровѣритель Фелдшеръ: Хр. Ц. Моневъ.